

майстерності і відповідності світовим стандартам у сфері вищої освіти. Для того щоб майбутній учитель нетрадиційно, по-новому в реальному середовищі початкової освіти міг професійно виконувати свою педагогічну діяльність, умів викликати в учнів зацікавленість і бажання до навчання, він повинен володіти високим рівнем професійної культури. Тому завдання вищого навчального закладу на сучасному етапі розвитку національної освіти – формувати творчу особистість, оскільки сьогодні важливим є особистісне спрямування навчально-виховного процесу, орієнтування його на розвиток професійної майстерності та ключових компетентностей, забезпечення умов для поглиблення мотивації навчальної діяльності особистості, розвитку її зацікавленості та відповідальності за результати навчання.

УДК 159.99

ПОГЛЯДИ С. РУБІНШТЕЙНА НА ЖИТТЄТВОРЧІСТЬ

Студ. Г. Богаченко, гр. БДФ-14

Наук. керівник доц. А.В. Колодяжна

Київський національний університет технологій та дизайну

Умовно виділяють дві протилежні життєві позиції особистості: ставлення до життя як вже до поставленої (суспільством, традиціями) задачі та ставлення до життя як до творчої задачі, тоді життєвий шлях може стати для людини творчим актом її самореалізації. Тобто, людське життя може здійснюватися або як стихійний процес, або як усвідомлено і творчо спрямований шлях життя.

С.Рубінштейн зазначав, що перший спосіб існування – це життя в умовах і відносинах, що склалися. Тут нема стану рефлексії, роздуму над життям, його сенсом і закономірністю подій. Індивід зливається з процесом свого існування, пливе за течією, механічно підпорядковує свою діяльність зовнішнім вимогам та обставинам. Другий спосіб життєздійснення передбачає розвинуту здатність особистості до рефлексії, до роздумів над своїм життям, його побудовою на основі власного світогляду, творчого його конструювання і здійснення. Життєтворчість – особлива й вища форма прояву творчої природи людини. Це духовно-практична діяльність особистості, спрямована на творче проектування та здійснення її життєвого проекту. Дослідник розглядає творчу діяльність як трудову діяльність особистості. Причому, трудова діяльність завжди враховує умови, які змінюються, вимагає від людини виявляти певну ініціативу та, стикаючись з тими чи іншими обставинами, вирішувати нові завдання. Саме тому будь-яка трудова діяльність включає в себе інтелектуальні, мисленнєві процеси різних рівнів складності.

Певною мірою в кожній трудовій діяльності є момент творчості. Але суто творчою, на думку психолога, є діяльність, що створює щось нове, яке при цьому має значення не лише для розвитку самого творця, але й для науки, тощо. С.Рубінштейн, не погоджуючись з різноманітними теоріями творчості (Ф.Шеллінг, Н.Гартман, А.Бергсон, Е.Леруа), в яких творча діяльність зображалась як інтуїція, дар, який надається вибраним, незалежно від зусиль їх волі, наполягає на думці, що творча діяльність – завжди діяльність трудова. Вона спрямована на створення певного об'єктивного продукту, а тому особистість повинна підкорювати власні пориви та сили зовнішній меті, продукту праці. Творча діяльність створює дещо об'єктивно важливе і, разом з тим, нове, тобто таке, що має відбиток самої особистості. Багатогранну сутність людини, її душевні сили, замисли, почуття відображають найбільш досконалі форми творчої праці. Тому С.Рубінштейн визначав будь-яку індивідуальну діяльність як самостійну і творчу діяльність суб'єкта, говорив про самостійно-творчу або індивідуально-творчу особистість.